

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Бургас, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илияна Т. Балтова

Членове: Десислава Д. Щерева
Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Янко Н. Новаков Въззивно търговско дело № 20232001000146 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по въззивната жалба на „**Монолитстрой-3**“ ЕООД, ЕИК 200827646, със седалище и адрес на управление гр. ***, със съдебен адрес гр. *** – адв. К. Д. против Решение № 142 от 10.05.2023 г. по търговско дело № 20222100900195/2022 г. на Окръжен съд – Бургас, с което е уважен искът на **Националната агенция за приходите** по чл. 29, ал. 1, предл. III от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) за установяване, че на 11.03.2022г. в търговския регистър е вписано несъществуващо обстоятелство - заличаването на дружеството на жалбоподателя след приключило производство по ликвидация.

В жалбата се посочва, че решението било постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон, а и било необосновано.

Неправилни били изводите, че ищецът НАП, легитимиращ се като кредитор съгл. ревизионен акт от 23.11.2017г. и провеждащ принудително изпълнение по изп. дело № ***/2017г., не бил уведомен да предяви вземанията си в производството по ликвидация.

Преди да бъде вписано откриването на ликвидационното

производство НАП била уведомена по реда на чл. 77 от ДОПК - на 15.03.2021 г. Отделно на 22.07.2021г. в търговския регистър била обявена обща покана до кредиторите по чл. 267 от ТЗ.

От друга страна първоинстанционният съд не съобразил, че дружеството – ответник по иска не разполагало с подлежащо на осребряване имущество. Без значение било обстоятелството, че по търговско дело №154/2021г. на СГС (висящо) бил предявен иск по чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК за прогласяване на относителната недействителност спрямо държавата на извършени от жалбоподателя разпоредителни сделки с недвижими имоти. Евентуалното уважаване не претенцията нямало да доведе до връщането на имотите, доколкото не се касаело за нищожност на сделките.

По тези съображения жалбоподателят настоява за отмяна на първоинстанционното решение и отхвърляне на иска.

Ищецът НАП е оспорил жалбата с нарочен писмен отговор.

Според него решението на първоинстанционния съд е правилно.

Към момента на приемането на решение за откриване на производство по ликвидация дружеството е знаело за исковия процес по чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК, по който е било привлечено като ответник. Уважаването на иска би довело да възможност НАП да реализира принудително изпълнение за удовлетворяване на вземанията си.

При наличието на неуредени задължения ликвидационното производство не можело да се счита за приключило. За ликвидатор бил назначен едноличният собственик на капитала А.Й., който е знаел за задълженията на дружеството към приходната администрация. Не можело да се говори за изтекла погасителна давност, тъй като не било отправено възражение пред НАП с искане за отписване на задълженията. Освен това имало наложени обезпечителни мерки, с което на основание чл.172, ал.1, т.5 от ДОПК давността била спряна.

И двете страни претендират разноски.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо. То е и постановено при изяснена фактическа обстановка.

Дружеството на въззивника „Монолитстрой-3“ ЕООД с ЕИК 200827646 е заличено от Търговския регистър с вписване под № 20220311132338. То е било извършено след като пред Агенцията по вписванията са били представени: протокол с решения на едноличния собственик на капитала от 10.02.2022г. за приемане на изготвените от

ликвидатора заключителен баланс ведно с пояснителен доклад и годишен отчет, както и за освобождаване на ликвидатора от отговорност и за заличаване на дружеството с приложена декларация на ликвидатора по чл. 273, ал. 1 от ТЗ (л. 9 -12 от делото на ОС – Бургас).

Няма спор, че в ликвидационното производство не са били уреждани каквито и да е задължения на дружеството към ищеца НАП.

С Ревизионен акт № Р-*** от 23.11.2017г. на ТД на НАП – Бургас са установени публични задължения на търговеца по ЗДДС и ЗКПО за 2015 и 2016 г. за главници на обща стойност 64324,65 лева ведно с лихви за забава. Ревизионният акт е бил обжалван без успех по адм. дело № 1039/2018 г. на Административен съд - Бургас, приключило с решение от 15.10.2019 г. То е било атакувано с касационната жалба, която обаче е била оставена без разглеждане с разпореждане от 13.03.2020 г. по адм. дело № 3179/2020 г. на ВАС (съдебните актове са оповестени в ЕПЕП и в официалните електронни сайтове на съдилищата).

За принудителното събиране на вземанията е било образувано изпълнително дело № ***/2017 г. на ТД на НАП, по което на длъжника изпратено съобщение за доброволно изпълнение, връчено на 21.12.2017 (л. 5-6).

Издадени са били постановления за допускане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и 6 от ДОПК чрез запор на банкови сметки (л. 7,8). Запорните съобщения до кредитните институции и отговорите по тях са приложени като доказателства (л. 74-105).

За да гарантира събираемостта на вземанията си, ищецът НАП е атакувал чрез иск по чл. 216, ал.1, т. 6 от ДОПК извършени от ответника разпоредителни сделки с недвижими имоти - по търговско дело № 154/2021 г. на СГС (данни за делото са оповестени в ЕПЕП; препис от исковата молба е приложен на л. 23 от делото на ОС – Бургас).

От изложеното е видно, че ищецът НАП е бил известен кредитор на ответното дружество, на когото е следвало да бъде връчена нарочна покана да предяви вземанията си в ликвидационното производство по реда на чл. 267, изр. II, предл. I от ТЗ. Няма доказателства това да е сторено.

Не може да бъде споделена тезата на жалбоподателя, че на такава покана следвало да бъде приравнено уведомлението по чл. 77 от ДОПК.

Цитираната разпоредба въвежда общо изискване към всички търговци, независимо дали са длъжници на приходната администрация, да я уведомяват за прекратяването на дейността си, преди да заявяват това обстоятелство за вписване в търговския регистър. Поканата по чл. 267, изр. II,

предл. I от ТЗ обаче трябва да съдържа изричен текст до НАП да предяви вземанията си.

При нередовна процедура по предявяване на публичните вземания, възраженията за изтекла погасителна давност се явяват безпредметни. Независимо от това съдът отбелязва, че давностният срок не е изтекъл, тъй като е бил спрян на основание чл. 172, т. 4 от ДОПК, докато е траело съдебното производство по обжалване на ревизионния акт.

Несъстоятелни са и възраженията, че липсвало имущество, от което да се удовлетвори ищецът. При уважаване на претенциите по чл. 216, ал. 1 от ДОПК, тази страна ще може да насочи принудително изпълнение върху имотите, предмет на атакуваните сделки.

Неуредените имуществени отношения с ищеца НАП и обстоятелството, че ответникът „Монолитстрой-3“ ЕООД е длъжник по неприключило изпълнително производство и страна по висящ исков процес по чл. 216, ал. 1 от ДОПК, обосновават извод за неспазване на императивните изисквания на чл. 273 от ТЗ за приключване на ликвидацията. В същата насока е налице практика на ВКС по чл. 290 от ГПК – виж напр. Решение № 5 от 01.06.2017 г. по т. д. № 3674/2015 г., I търг.отд.

Следователно вписването на заличаването на дружеството в търговския регистър има за предмет несъществуващо обстоятелство по смисъла на чл. 29, ал. 1, предл. III от ЗТРРЮЛНЦ. Ето защо предявеният на това основание иск следва да бъде уважен.

Първоинстанционният съд е достигнал до същите изводи, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Въззивникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 25 лева, дължима за разглеждането на жалбата му, подадена чрез особен представител.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на въззиваемия – ищец съдът присъжда съдебноделоводни разноски пред настоящата инстанция в размер на 720 лева (депозит за особен представител от 600 лева и юрисконсултско възнаграждение от 120 лева).

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 142 от 10.05.2023 г. по търговско дело № 20222100900195/2022 г. на Окръжен съд – Бургас.

ОСЪЖДА „Монолитстрой-3“ ЕООД, ЕИК 200827646, със седалище

и адрес на управление гр. ***, със съдебен адрес гр. *** – адв. К. Д. да заплати на Националната агенция за приходите съдебноделоводни разноски в размер на 720 (седемстотин и двадесет) лева.

ОСЪЖДА „Монолитстрой-3“ ЕООД, ЕИК 200827646, със седалище и адрес на управление гр. ***, със съдебен адрес гр. *** – адв. К. Д. да заплати по транзитната сметка на Апелативен съд – Бургас държавна такса за въззивното разглеждане на делото в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____